



**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliæ Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

62. Decisio Sacræ Rotæ Romanæ coram R. P. D. Royas Ianuen.
Privilegiorum. Veneris 28. Iunii 1647.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76432](#)

Iat. Gonzal. ad reg. 8. gl. 8. n. 8. Rota coram Seraph. de-
cij. 1165. num. 12. & dec. 229. n. 1. par. 1. recent. & fuit
plene dictum in hac causa 11. Marij 1641. in p. inc.

coram R. P. D. meo Ghislerio.

4. Nullitas verò huiusmodi Professionis euitari non
potest sub praetextu tacita professionis, deducere ex de-
latione habitus, & ex aliis gestis per le Petit; quia
cum ipse obtinuerit à sancto me Paulo V. Breue restitu-
tione in integrum, & vigore huius sententiam, quia illius
Professio fuit declarata nulla, vt in summario Ve-
nerab. Lingue num. 2. & 11. excluditur ex hoc tacita
professio, stante expresso difensu le Petit proficitus,
vt probant Innoc. in c. 1. sub n. 1. & in fin. lo. de Anan.
sub num. 7. & n. 9. Butr. in fin. & alij de his, quæ vis me-
tusivæ causæ sunt. Bald. conf. 206. lib. 4. Nauart. conf. 34.
num. 3 de Regul. Decian. conf. 18. num. 5. lib. 3. Houdet.
conf. 78. n. 4. 2. & 29. lib. 2. Rot. decij. 579. n. 3. part. 1. &
decij. 705. n. 5. part. 2. & decij. 179. n. 1. ac decij. 397. n. 1.
& decij. 533. sub n. 4. & 5. par. 4. recent. & in Vixbonen.
nullitas Professionis 10. Decembri præteriti in §. cum
ergo coram R. P. D. meo Arguelles.

5. Neque le Petit hodie potest impugnare sententiam
ad ipsius instantiam, & faciem prolatam, sed in eius
præiudicium validam, & omnino iusta præsumit. I. se-
seru plurim 53. §. 1. ff. de lega; 1. 1. translatio la 2.
C. de translat. latè Peregr. de fideicom. art. 53. num. 33.
& seqq. Rot. decij. 100. n. 4. par. 2. recent. & comprobatur
ex dec. 663. n. 12. p. 1. in eisdem, non enim potest, quia
in iudicio proponere id, cuius contrarium fecit appro-
bare per sententiam, Roman. conf. 34. sub n. 9. vers. an in-
famia. Gabr. de regul. iur. concil. 1. n. 44. & 47. Rot. decij.
78. n. 3. par. 1. in recent. & dec. 556. n. 8. coram S. me.
Greg.

6. Nec relevat quod le Petit de anno 1618. obtinuerit
Sedem in prioratu Aquitanie. Quia hoc perperam ob-
tinuit à Iudice laico, nullam prorsus habent utiſdi-
ctionem in hac materia, que in Ecclesiæ de const.
et decernimus, de iudic. et contingit. de arbitr. nec minus
suffragant licentia deferendī habitum a Magno Magi-
stro obtenta, quia si le Petit vete fuisset Religiosus, ha-
bitum gestare potuisset absque licentia, quia propter ea
denotat cum non fuisse talen, cum licentia nil aliud
sit, quam collatio libertatis concessa ei qui eam non
habet ex se ipso, licet de Regul. Bald. conf. 29. anè
fin. lib. 3. & dixit Rot. decij. 144. n. 7. p. 1. in recent.

7. Cum itaque ex prædictis conferet iustitia senten-
tia Rotalis, & validitas apparent ex revolutione acto-
rum, cessat laeso, sine quo non datur restitutio in inte-
grum. Rota coram Burato decij. 523. n. 1. in recent. dec.
152. n. 1. & seqq. p. 1. & dec. 66. n. 1. & dec. 69. n. 9. par. 6.
in Romana præterita facieratis 12. Junij 1645. in fin. co-
ram me, & in aliis sepiissime.

Et ita fuit resolutum utraque parte informante, &c.

DECISIO LXII.

Sacrae Rotæ Romane coram R. P. D. Rojas.

Ianueti. Priuilegiorum.

Veneris 24. Junij 1647.

§. 1. **P**atribus Oratorij S. Philippi Nerii Ciuitatis
Iancuën non licere refidere in Ecclesia sancti
Pancratij postquintam cause proportionem fui hodie
resolutum ex quo d. Ecclesia S. Pancratij non diffat sibi
Ecclesia Parochialis. Sit in qua resident Patres Thea-
tini per Cannas 40. Vnde obstant priuilegia Apostoli-
ca emanata ad fauorem plurium Religionum. ne alij
Religiosi, vel personæ Ecclesiastice, vel pia loca valeat
acquirere intra spatiū 140. Cannarum. Potissimum

Tom. VIII.

est illud ad fauorem Pauperum Carmelitarum Clem. IV:
sive potius Clementis V. relatum per Rodrici quæst.
regni. tom. 2. quæst. 49. art. 5. Confirmatus per Six-
tum Quartum ut referat Sorb. in compend. priuile. reguls
verb. adficare num. 19. in quo expressis verbis prohibi-
betur ne intra spatium 140. Cannarum proximum
Ecclesiis Carmelitarum possint per quæcumque per-
sonas Ecclesiasticas nouæ Ecclesiæ adficari sive de no-
to recipi; vnde quamvis prima pars prohibitionis lo-
cum fortale sibi non endicaret in presenti, ex quo Pa-
tres Oratorij non intendunt nouam construere Eccle-
siam, sed constuctam ampliare iuxta decif. Man. 163.
certè locum sibi vindicat secunda pars priuilegiū pro-
hibens ne de novo Ecclesia recipiatur, in quibus ter-
minis nos versati non est dubium.

2. Praefatum verò priuilegium concilium per suos
Pontifices Patribus Carmelitanis suffragari in praesenti
Patribus Theatinis dicebant Domini ex quo Clemens
Septimus communicavit eisdæ generaliter omnia priuile-
gia mendicantium, vt habeatur in Constitutione eius-
dem Clementis VII. la 38. num. 1. tom. 1. Bullar. tom. 1.
fol. 505. ibi, Exemptionibus, immunitatibus, & infra
exemptiones, gratiis, &c. plenarium effectum, fortis de-
bere determinamus, qui priuilegium venire sub communi-
catione censuit Rot. decij. 8. iur. 5. p. 4. recent. cuius pri-
uilegiū tenor est seruandus c. porto de priuile. Rot. decij.
79. 1. n. 1. part. 3. rec. Man. ad decij. 163. n. 2. & communi-
catio priuilegiorum operatur idem ac si eadem priuile-
gia specificè concessa fuissent. Oldrad. conf. 300. in princ.
n. 6. Paris. conf. 22. num. 5. lib. 4. Rot. decij. 40. in princ.
par. 4. rec. & tradit Roderic. quæst. reg. tom. 1. quæst. 9.
art. 9.

3. Nee obstat quod dicta Communicatio priuilegio-
rum non intelligatur de priuilegiis tendentibus in pre-
iudicium tertij, & fuit decisum in Valentina decimorum
28. Junij 1603. Cor. Lancelloto penes Marches. de Com-
mis. tom. 1. fol. 639. n. 2. in Valisoleiana quarta funeralis
19. Aprilis 1606. Coram Iusto, apud Tambur. de iur. Abb.
tom. 3. dec. 83. m. 6. Caual. decij. 12. 1. n. 3. quia haec respon-
sio non vila fuit tuta ex quo in puncto quod d. priuile-
gio Clementis V. gaudeant alij habentes communica-
tionem cum priuilegiis mendicantium tradit Barbos.
de iur. Eccles. vñuer. lib. 2. c. 12. n. 2. in fin. Campanil. di-
uers. forim. Iuris Canonici rubr. 12. c. 1. 1. sub n. 8. 1. vers. Et
quia præseruit, cum d. communicatio priuilegiorum ad
fauorem Partium Theatinorum sit amplissimum verbis
concepta, & loquatur etiam de priuilegiis prefabricia-
libus Ordinatio seu tertio.

4. Minus obstat alia responsio adducta per infor-
matos pro Patribus Oratorij Sancti Philippi quod d. pri-
uilegium non sit in vnu in Ciuitatibus magnis, qualis
est Ciuitas Iancuensis, dum in illis valent plura mona-
steria mendicantium viuent ob magnam affluentiam
eleemosynarum quibus illa Ciuitas abundat, vt nota
Sorb. in compend. priuile. reguls. verb. adficare n. 20. in
ann. vers. quadam dispositionem Tamburin. de iur. Abb.
tom. 3. diff. 5. q. sub num. 2.

5. Atamen contrarium vñum fuit manifestè appare-
te ita & alteri vt tale priuilegium exter in vñ erat in
Ciuitatibus magnis prout expresse voluit. Confer. in
lib. de priuile. mendic. sit. 2. c. 3. Campanil. din. iur. canon.
dicta rubr. 12. cap. 13. n. 18. vers. Sorbis autem, & vers.
Atamen ubi reprobat Sorbus, super adductum, & redi-
ctio rationem, quia cum priuilegium sit concessum ordi-
ni regularium, non abrogatur per eum non vñum, aut
contrarium vñum aliquorum monasteriorum c. s. dilecti
de for. compet. Miran. manual. Prælat. 933. art. 3. ubi quod
non admittitur hoc priuilegium per non vñum per de-
cennium neque per vñum tempus, Barbos. de potest. Episc.
alleg. 26. n. 10. Rot. dec. 240. n. 5. & sequen. part. 4. diuers.
Burat. dec. 704. n. 9. & 10. & part. 1. rec. dec. 82. n. 2. &
part. 5. decision. 63. num. 10. ultra quod ad probandum

B b non

Decisions Nouissimæ

290

non vñlum non sufficit attestatio aliorum doctorum, cum illis circa hoc non creditur præfertim quia non sunt veraffi in Ciuitate lanae Sud. *conf. 74. n. 4.* *Mohied. decis. 2. n. 3.* de consuet. *Coccin. decis. 123. n. 27.* cum aliis congetis per *Maſcard. de probat. conclus. 528. n. 1.* & seq. num. 5 ampliat etiam plures Doctores testentur de contrario.

6. Nec fuerunt habita in consideratione exempla adducta per Patres Oratorij, qui esset probandum quod in illis casibus regulares vicini, & in praesenti se opposuerint dum fundans se in obseruantia teneat eam pro parte in terminis individuis casus contouersi. *Māt. decis. 5. n. 7.* *Seraph. decis. 326. n. 2.* *Buratt. decis. 229. n. 6.* quanto quidem casus, qui pro non vsu adducuntur non concludunt, quia valuit in illis interuenire regularium vicinorum consensus quo circa non est inferendum ad casum quo ipsi contradicunt ut ipi praesenti propter in terminis priuilegij super 4. funerali extat decisio in *Raienianen. quarta funeralis 20. Junij 1622. coram b.m. Coccino.* ea ratione, quia non fuit in potestate Regulatum consentire, vt monasteria noua erigerentur, talis obseruantia affirmata in actibus facultatis non conuinicit quod idem sit seruatum ipsi Religiosis initius. *Ruīn. conf. 28. n. 10.* & seq. lib. 1. *Menoch conf. 126. n. 6.* *Surd. conf. 460. n. 80.* *Seraph. decis. 817. n. 5.* *Terall. decis. 204. n. 2. par. 3.* *Caval. decis. 81. n. 1.*

7. Sed cest' difficultas quia obseruantia, & vsus dicti priuilegii potius probatur in praesenti ex Breui San. me. Pauli V. ad fauorem eorumdem Patrum Theatinorum contra RR. PP. Societas Iesu *Summario T'eatinorum n. 6.* prout rursus idem fuit seruatum contra Præsbyters & seculares S. Caroli in Ciuitate Neapolitana d. *sum. num. 7.* de quo meminit P. de *Lezana in summa. quest. reg. verb. Monasteria regul. n. 2. fol. 403. vers. 5.* idem cum qui Presbyteri S. Caroli certe nec erant mendicantes. Quod Breuevalde vrgere dictum fuit sive interpretetur emanatum fuisse in executionem antiquorum priuilegiorum sive in vim noui priuilegij, vtroque casu idem militat dum priuilegium concessum monasterio vnius loci prodest omnibus & singulis monasteriis aliorum locorum eiusdem Religionis ex constitutione Pij IV. quæ licet non procedat in priuilegiis confessi seu contendendis particularibus personis Religiosorum, locum tamen habet in omnibus priuilegiis concessis ipsi Monasterio vt perbellè explicat Roderic. *q. regul. 10. 1. 9. 5. 5. art. 9. & art. 18. vers. adverendum* & id totum etiam in vim alterius Constitutionis Leonis X. relata à Confecto in collect. priuileg. regul. inter conf. Leonis X. *Conf. 18. fol. 188.* ibi, aut in posterum concedentur, etiam priuilegia postea concepta & in futurum concedenda suffragantur, cum lex semper loquatur l. Adriani C. de *bared. Capr. conf. 235. num. 1. vers. restas respondere lib. 1.* Rot. in Cracoviens. *Iuris legendi 19. Junij 1626. cor. bon. mcm. Coccino.*

8. Nec est dicendum præfactum priuilegium fuisse revocatum per Constitutiones Nouissimas Clem. VIIII. la 99. *Bular. nou. tom. 3. fol. 146.* *Gregor. XV. constit. 31. tom. 4. fol. 138.* & *Vibani VIII. Conf. 25. ed. tom 4. fol. 265.* magis in dd. Constitutionibus ne verbum quidem *in 140.* Cannis de quibus specificè legitur facta mentione in antiquis Confit. Et Rot. in hac materia seruat antiquas Constitutiones *et in Ianuen.* *Domorum coram Manz aedo, que est la 88. num. 5. par. 4. rec.* & cum præfatae constitutiones non disponant nisi inter regulares non derogant Iuri prohibendi quod ex dicto priuilegio regulares habent aduersus cunctas personas Ecclesiasticas ne Ecclesiastis de novo recipiant de quo dd. Constitutiones loquuntur iuxta theoricam Bald. in *in l. 1. 5. final. C. de Ianin. libert. tollen. Ramon, conf. 17. n. 1.* & *2. Manc. decis. 104. n. 5.* *Rot. dec. 103. n. 5. par. 2.* recenti. & *dec. 28. n. 7. part. 3.*

9. Satis autem præfatas antiquas Constitutiones seu

priuilegia vrgere ponderatum fuit contra Patres Oratorijs S. Philippi propter prædictum quod eorum nra vicinitas intra spatiū canarum 40. affter Patribus Theatinis in Ecclesia Sancti Siri sedentibus ratione eleemosynarū quas dubitari non potest quin erga eisdem Theatinos tenuiores redderentur propter niam vicinitatem, dum Ecclesia Sancti Siri sacramenta percipere per assuetos diuerteretur ad nouam Ecclesiam Oratorijs Sancti Philippi quod prædictum quantum non esset considerabile si ageretur de nova introductione in Ciuitate idonea ad subministranda alimenta omnibus mendicantibus iuxta terminos dicta Constitutionis 99. Clementis Octavi de qua loquitur Rota *decis. 745. par. secunda recen.* summopere tamē estat considerabile, quod noua Ecclesia conserueretur intra d. breue spatium prefaturum canarum 40. propter amicationem & rixas quae inter Ecclesias tan vicinas posse exoriri, ad quas euitandas emanaret priuilegium. Clementis V.vr habetur in verbis relat. à Rodtrice in collect. priuileg. tom. 1. fol. 209. col. 1. n. 79. ibi & in quatuor coram fratribus. &c. Rota dista *decis. 87. n. 5. par. 4. rec.* Nec sat est quod intrare volentes non mendicent quia opporet ut nec alibi faciant ex quo aliquod determinatum ceteris regularibus obtineat possit, ut tradit. Pater de Lezan, Modern, Carmel, Matriten, in d. *summa. quasi. reg. verb. monasteria* fol. 400. n. 6. *Rot. decis. 87. n. 5. par. 4. rec.* Quocirca nil vrget imd̄ retorquetur *decis. 676. n. 1. o. parti. 1. rec.* in qua dictum fuit nō praedicti Theatinis per vicinitatem Collegij Societas Iesu dum in huilusmodi Collegiis nullus non Religiosus ex eisdem sepelitur nec ibi eleemosynæ pro Missis, & aliis officiis admittuntur. & non attendi an hi qui de novo volunt Ecclesiastis acquirere sint mendicantes vel non mendicantes habentur ex d. priuile. Sixt. IV. vbi extensis priuilegium Clem. V. loquentis de mendicantibus ad omnes alios Religiosos aliorum ordinum etiam non mendicantium, & ad quascumque alias Ecclesiasticas personas refert Solbo in compend. *Priuile. Regul. verb. adficare num. 19.* & eadem Bull. est impræf. à Lezana tom. 5. *summa. part. 2. §. 79. fol. 5. 19.* & in comment. n. 43. fol. 807.

10. Quam sententiam eo libentius Domini amplexi fuere dum Patribus Oratorijs S. Philippi nō poter reldere in loco remotorio, & Patribus Theatinis hoc multum prodest, præfertim cum ipsi sine redditibus ex partis eleemosynis sponte à fidelibus oblatis & non emendatibus vivant, siveque certe omnia facienda, que certis non nocent, & illis profine iuxta text. in lib. 2. ibi nisi ei nihil nocet, & ibi Bart. *vers. ad huius auctor. fol. 5. matr. 1. mol. conf. 17. n. 18.*

Et ita resolutum vtraque parte informante &c.

DECISIO LXIII.

Sacra Rot. & Romane coram R.P.D. Corrade.

Hispalon. Decimaru.

Mercurij 26. Junij 1647.

§. 1. A ttendentes Summi P̄ofices Paul. III. & Pius IV. S.M. multiplices, & vberes animarum fructus, quos Venerab. Societas Iesu vlt̄que ab eius orientis Institutionis initio in Populo Christiano in dies producet, dignum censuerunt, vt illi plura concederentur priuilegia, inter qua illud specialiter recente, ut de domibus, Collegiis, ac prædictis bonis aliisque locis eiusdem locis iuxta eorum viuendi institutum haberi concessis. Decimam aliquam etiam Papalem solvere, seu canonica portionem exhibere &c. non teneantur &c. Eamdemque Societatem, Domos, Collegia, & bona que